

We fietsen gewoon rechttop

Met een kopje koffie en chocoladekoekjes zitten de leden van fietsclub ZoZa bij hun voorzitter in de woonkamer. Het is de start van een nieuw fietsseizoen en alle hilarische momenten van afgelopen jaar moeten even worden doorgenomen. Verhalen over verkeerde afslagen, gemiste paaltjes en bijzondere aanrijdingen passeren de revue.

De club bestaat nu al twintig jaar. Leden vertrokken en er kwamen ook steeds weer nieuwe voor in de plaats. Vaste waarden zijn André Legerman en huidig voorzitter Haarlemmer René Rood. „Eigenlijk komt het allemaal doordat mijn vrouw van uitslapen houdt”, vertelt Rood lachend. „Elke zondagochtend ging ik dan maar zelf een tochtje fietsen. Op een dag zag ik een advertentie staan van een dame die een fietsclub wilde oprichten. Ik was bij de eerste vergadering. Het waren allemaal mensen uit Haarlem en Amsterdam die net als ik recreatief wilden gaan fietsen.” Toch werden er door de jaren heen regels

opgesteld. „Er mag het eerste uur niet gepauzeerd worden”, zegt Legerman stellig. „En de leider van de tocht heeft altijd gelijk!”, voegt Annelies Homburg daar lachend aan toe. „Zo staan we tenminste niet meer bij iedere kruising stil.”

Jaarplan

In het seizoen fietst de club om de week een tocht ergens in Nederland. „Steeds heeft weer een ander lid de leiding en bepaalt ook waar we starten”, legt Rood uit. De club fietst alleen op zaterdag of zondag, vandaar de naam ZoZa. „En door onze wat hogere gemiddelde leeftijd hoeven we ook geen rekening te houden met schoolvakanties. We maken een jaarplan en dan weet iedereen precies waar hij aan toe is.”

Leden kunnen afzeggen voor een tocht. „Het wordt op prijs gesteld als je meedoet, maar maximale flexibiliteit staat bij ons voorop. Op die manier houden wij het al twintig jaar vol”, verklaart Rood. „Er is altijd wel een dag dat je niet kunt komen. Ook als het regent moet de tocht gewoon afgeblazen kunnen worden, of verplaatst.”

Potje jennen

Elke keer fietst de groep zo'n zestig tot zeventig kilometer. „Wij zijn allemaal mensen op leeftijd, met gedeelde interesses op gebied van politiek en cultuur en hebben allemaal een redelijke conditie”, legt Haarlemmer Eric ten Brummelhuis uit. Nieuwe leden zijn natuurlijk altijd welkom. Maar, zo waarschuwt Homburg knipogend: „We houden wel van een potje jennen, daar moeten mensen wel tegen kunnen.” Bovendien is de club op zoek naar wat verjonging. „Wij gaan natuurlijk al twintig jaar mee”, lacht Legerman. „Toen waren we in de veertig, nu niet meer.”

Bijzondere fietsen zijn niet vereist. Wat de Gazelles onderscheidt van de normale stadfiets zijn de bidons, kilometertellers en flitsende

fietstasjes. „Een fiets hoort licht te zijn en je moet er lekker ontspannen op kunnen fietsen”, zegt aspirant lid Judith Moerkerk. „Eigenlijk zijn we gewoon heel lui.” Mieke van Rooij heeft zelfs een primeur te pakken; de eerste elektrische fiets in de groep.

Alleen de voorzitter heeft een racefiets. „Maar ik fiets ondertussen bij meerdere clubjes, die ook vaak wat meer voor snelheid gaan.” Bij ZoZa ligt het gemiddelde tempo tussen de

punt bij een treinstation. Dat is goed bereikbaar met openbaar vervoer, maar ook voor de automobilisten. Aan het begin vertelt de leider van de dag in het kort hoe de tocht eruit gaat zien die hij heeft samengesteld. „Op de heenweg kiezen we zo mogelijk voor wind tegen, zodat we terug kunnen fietsen met wind in de rug.” Er staan minimaal één terrasje in de planning en een plek om te lunchen. Passeert de club cultureel erfgoed of andere bezienswaardigheden, dan vertelt de leider daarover.

Kwijtraken

In de beginjaren hadden de leden nog geen mobiele telefoons en konden ze elkaar hopeloos kwijtraken op de tochten. „We vonden het allemaal zo belachelijk toen André als eerste met een mobieltje kwam. Maar nu hebben we er allemaal één en een kilometerteller, om thuis lekker op te kunnen scheppen over de afstand die we hebben gereden”, vertelt Homburg lachend.

Ook de fietsknooppunten zijn een verademing. Vroeger draaide alles om kaartlezen, tegenwoordig schrijft de leider de nummers van de knooppunten op die hij/zij wil volgen. „En dan is het alleen maar goed uitkijken tijdens het fietsen”, legt de voorzitter van ZoZa uit.

Foute afslagen, gemiste paaltjes en aanrijdingen

vijftien en twintig kilometer per uur en wordt gewoon rechtop gefietst. Volgens hem zie je niet zo vaak recreatieve groepjes. „Wij zijn al twintig jaar bij elkaar en hebben zelfs een winterprogramma.” Er worden dan theatervoorstellingen en musea bezocht. Ook gaan leden regelmatig samen wandelen. Aan het einde van elk seizoen is er een diner waarbij ook de partners welkom zijn.

Elke tocht van fietsclub ZoZa heeft zijn start-